

A tartalomról:

Luther önmagáról	2
Hittanoktatás	3
„Csurgói szeglet”	4
Egyházi dolga	5
Testvérgyülekezeti találkozás	5
Szállt az ének Szombathelyen	6
Luther útján	7

A pünkösdek jeles napján
Szentlélek Isten küldeték
Megerősíteni szívüket
Az apostoloknak.

(ÉÉ 235,1)

GYÜLEKEZETI HÍRMONDÓ

2015. II. szám

Mennyit keresel?

Tudom, nem illik megkérdezni, hogy mennyit keresel. Még gondolataim háttérben sem ólálkodik az a kérdés, hogy ebből mennyit szánsz Isten dolgaira. A keresés most egész más szempontból kerül napirendre. Úgy, ahogy Jézus mondja:

Keressétek először Isten országát és igazságát! (Mt 6:33)

Elég gyakran helyezünk hangsúlyt a következő félmondatra is – „**ráadásul ezek is megadatok nektek**” – amit Jézus mond aggodalmunk eloszlatására Istenünk apai gondoskodására utalva. Fontos is tudnunk, hogy a mennyei Atya számára nem közömbös testi létünk, mindennapi megélhetésünk. Ám most nem anyagi biztonságunkról, testi jólétünkéről gondolkodunk.

Jézus szava az értékrendünket szeretné helyesbíteni, hogy mi kerüljön előre. Bizonyosan látja mindegyikünk, hogy mennyire haszonelvű értékrend határozza meg sokak döntéseit, s abban is milyen rövidlátón terveznek sokan! S mennyire meghatározza ez családok életét: gyerekektől elveszi a gyerekkor örömét, fiatalokat megfoszt valós kapcsolatoktól, az egymásra utalt nemzedékek szétszakadnak. Bródy Jánost idézem: „*Mindenkinek vannak különös vágyai, / de felelősséggel tartozol, ha számít rád valaki. / Lehet belőle száz is, az az egy többet ér, / s ha elfelejténéd, elvisz a szél!*” Ha az értékrendünk rendezetlen, rosszul rendezett, ha nincsen barátunk, nincsen gyökerünk, elvisz a szél. Először Isten országát keressétek!

Pünkösöd a Szentlélek kitöltetésének ünnepe.

Az Anyaszentegyház azt ünnepli, hogy Jézus elküldte Szentlelkét, aki hitre hívott sokakat. Akkor háromezer embert – s azóta milliókat. Akik hitre jutottak, azok közül sokan „véletlenül” botlottak bele a hit ajándékába. Járták a maguk útjait – olykor egészen téves utakat –, és egyszer csak a Szentlélek megszólította őket. A mi gyülekezetünkben is élnek olyanok, akik úgy találtak Jézusra, mint a földműves az elrejtett kincsrre. Azóta az a kincs – hogy ismerik Jézust – boldogságot ad nekik. Mások viszont már gyermekkorukban megismerték Jézust. Szüleik tanították őket, hittanra jártak. Felismerték az evangélium örömét. Nekik nem okoz problémát a „kánaáni nyelv”, amikor a bibliai kifejezéseket használják. Ők olyanok, mint az a herceg, aki drága ékszereket örökölt. Ő tudja, hogy a doboz – még ha po-

ros és pókhálós is – különleges, egyedi értéket rejt. Ám akár találtuk, akár örököltük a kincset, mindegyikünkre vonatkozik, hogy keressük. Mert a hit, amit a Lélek ébreszt bennünk, élő hit. S a hit nem stagnál, hanem vagy él, vagy elhal – mint a barátság vagy a szerelem is. Az élő hit mindig növekedni akar. Az élő hit többre vágyik. Az élő hit keresi beteljesedését. Nem elégszik meg azzal, hogy „tudom, hogy valaki van felettünk”. Nem elégszik meg azzal, hogy ismerem a bibliai történeteket. Az élő hit vágyik arra, hogy amit Isten tett, amit ígért, az megtörténjék benne is. Az élő hit kiált a Lélekért: Ő, jöjj, teremő Szentlélek! Luther így vallja a Kis Kátében: „*Hiszem, hogy saját eszemmel és erőmmel nem tudnék Jézus Krisztusban, az én Uramban hinni, sem öhozzá eljutni, hanem a Szentlélek hívott el engem az evangélium által, ő világosított meg ajándékaival, ő szentelt meg, és tartott meg az igaz hitben; ahogyan a földön élő egész anyaszentegyházat is elhívja, gyűjti, megvilágosítja, megszenteli, és Jézus Krisztusnál megtartja az egy igaz hitben*”. Az élő hit kiált a Szentlélek ajándékáért.

Az élő hit növekedni akar. Ezt a növekvést írja le az Apostoli Hitvallás harmadik hitágazata:

Hiszek Szentlélekben. Hiszem az egyetemes anyaszentegyházat, a szentek közösségét, a bűnök bocsánatát, a test feltámadását és az örök életet. Mert a Szentlélek először az anyaszentegyházba, a szentek közösségébe állít bele, aztán megismerteti velünk a bűnbocsánat örömét, és hitünket teljességre juttatja a feltámadás és az örök élet által. Ez azt is jelenti, hogy míg meg nem érkezünk a színről-színre látásra, addig él bennünk a vágyakozás a teljesség felé, addig keressük Isten országát, szomszárunk a Vele való egységre.

A hitet és a hitben való növekedést tehát a Szentlélek végzi bennünk. Ennek eszközei pedig az igehirdetés és a szentségek. Amikor az élő hitet keressük, akkor nem magunkban keressük azt.

A hit Isten ajándéka, amelyet igéjén és szentségein keresztül ad. Ezért a gyülekezeti közösség, az istentisztelet nem pillanatnyi kedvünk kielégítése, nem annak kérdése, van-e arra időnk, hanem a legfontosabb, amit keresünk: Isten országának megnyílása, kitárulkozása felénk. Ezért kérdzem: Testvér, mennyit keresel?

Virág Jenő: Luther Márton önmagáról

Első évek a kolostorban

Magisteri vizsgáját 1505. január elején tette le Luther. A felsőbb előadások csak május körül kezdődtek. Életében először most nyílt alkalma arra, hogy saját lelkével huzamosabban foglalkozzék. Nyugtalanították bűnei és rettegett az utolsó ítélettől. A jogtudományban való elmerülés sem tudta lelki zaklatottságát lecsendesíteni. Egy élmény hamarosan véget is vetett jogi tanulmányainak. 1505. július 2-án Stotternheim mellett, nem messze Erfurttól, kint a határban hatalmas vihar lepte meg. Villámok serege cikázott körülötte. Halálfélelmében megfogadta, hogyha megmenekül, szerzetes lesz. Utóbb megbánta fogadalmát. Annak beváltását viszont előmozdították lelki vívódásai, szülei túlzott szigorúságának az érzése, de legfőképpen Luthernek az a meggyőződése, hogy a borzalmas vihar által maga Isten hívta el őt szolgálatába. Így 1505. július 17-én Erfurtban belépett az ágostonos szerzetbe. A városban lévő hat kolostor közül ebben uralkodott a legnagyobb fegyelem s itt voltak a legönmegtagadóbb és legtudósabb szerzetesek. Luther eleinte jól érezte magát a barátok között. Örvendezett szent élete boldogságán. Ahhoz könnyen hozzászokott, hogy napjában csak kétszer, az évenként száznál is több böjti napon pedig csak este kapott valamit enni. Lelki gyötrelmei egyelőre nem voltak. Apjának haragja árnyékolt be csupán szerzetesi boldogságát, aki nem tudta megbocsátani fiának, hogy szerzetbe lépett s ezzel összetört minden hozzáfűzött reménységet. A kolostorban Luther társaival végezte együtt a legalacsonyabb rendű munkákat is. Három méter hosszú, két méter széles, fűthetetlen celláját maga takarította. Olykor-olykor a koldustarisznyát is nyakába akasztották, hogy gyűjtsön a szerzet számára. Naponkint hétszer ment a kolostor templomába ájtatosságra. A törvényt pontosan betartotta, Isten törvénye és a rendi engedelmesség ellen való legcsekélyebb lelki megmozdulását meggyőnta s az erre kijelölt időben a Szentírást olvasta. Újoncszendeje után letette az engedelmesség, szegénység és nőtlenység hármasságát. Ha környezetének gyökeres megváltozása, a szerzetesi szokások elsajátítása és a vallási gyakorlatok egy időre megnyugtatták is, az önmagát Isten ígéjének fényében vizsgáló szerzetes sokkal elevenebben érezte bűnösségét, mint a világi ember. Megújuló lelki harcai és a lélek üdvösségéért való aggodás most még inkább gyötörte. Ha valamely vélt bűnnel jött az újonc-nevelő baráthoz, az egyszerűen visszautasította. Komoly harcaiban azonban komoly segítséget nyújtott Isten ígéjéből.

Szerzetesi fogadalma után feljebbvalói parancsára hittudományt kezdett tanulni. Fölöttese felismerték szorgalmát, tehetségét, komolyságát, életének tisztaságát s azt akarták, hogy minél előbb pappá szenteltessék. A szükséges tanulmányok elvégzése után ez meg is történt 1507. február 27-én. Első miséjének napját, május 2-ában állapította meg, mert édesapja csak ekkor tudott eljönni. Szeretett volna egészen megbékülni vele. A szerzetbe lépés óta eltelt két esztendő, továbbá két Luther-fiúnak pestis következtében történt halála a szigorú atyai akaratot kissé engedékenyeb-

bé tette. Az ünnepi mise után tartott közös ebéden azonban kijelentette, hogy Isten parancsolata szerint a gyermek engedelmességre tartozik szüleinek. Ez a szigorú bírálat a fiatal papnak szíve mélyéig hatolt és nem hagyta őt nyugodni mindaddig, míg később oda nem hagyta a szerzetesrendet.

Az atyjától nyert megbocsátás mérhetetlen tehertől szabadította meg. Most azonban újabb teológiai tanulmányai közben újabb lelki vívódások vették elő. Méltatlannak érezte magát arra, hogy Krisztus áldozatát a misében megismételje. Lelkének legcsekélyebb megmozdulását is súlyos bűnnek tekintette Istennel szemben. Egészen tökéletes, gondolatokban és érzésekben is teljesen tiszta életre törekedett, hogy ezáltal kiérdemelje Istennél az üdvösséget. Hogy megnyerhesse a bűnbocsánat vigasztalását, gyötörte magát böjttel, korbáccsal, virrasztással, hideggel, vég nélküli imádkozásokkal, amint a szentek legendáiban is olvasta. Végül csupa csont és bőr lett az egész ember s ezzel szállást készített szervezetében számos betegségnek. Lelke békességét azonban nem találta meg. Állandóan kínozták az eleveelrendelés kérdése is. Büntudata és gyöttrődése egyre fokozódott. A középkori skolasztikus teológia azonban éppen ezekre a személyes kérdéseire nem tudott felelni. Kimondhatatlan szenvedését szerzetestársai tehetetlenül szemlélték. Egyesek barátságos szóval arra figyelmeztették, ami a Szentírásban olvasható, hogy bízunk kell Isten kegyelmében, mert ezt maga Isten parancsolja. Ekkor már jól ismerte ugyan a Szentírást, de nem értette még meg s így a baráti vigasztaló szavak is csak rövid időre adtak enyhülést.

Pünkösdi szonett

*Ott ülnek ők, magukra hagyottan,
a csüggedt-gyáván összebújók,
az arcukra titkon kámzsát húzók,
vagógó félelemben fagyottan,*

*legott rohanó szél vad erejétől
zúgva hasad fel a menyei kárpit,
s lángnyelvek ragyogó tüze válik
férfi-merészség védpajzsává. Hevétől*

*olvad a dermedt szó, hittel hirdetik
útjukat fehér galambok követik
száz nép nyelvén a Mester tanát...*

*Kellenének most is láng-szemű fények,
hogy Földünkön értse milliárd lélek
a tűz-áldotta Béke szavát.*

Téglás-Hajós Éva

Hittanoktatás a gyülekezetben

Egyházközségünk Presbitériuma döntése nyomán gyülekeztünk a folyó tanévtől kezdve az iskolai hit- és erkölcsoktatásra jelentős hangsúlyt tesz. Országos Egyházunk jelentős anyagi áldozatot hozva főállású hitoktatói állásokat hozott létre, amelyből egy státuszt egyházközségünk kapott meg. Ez tette lehetővé, hogy már ebben a tanévben is **minden iskolában tudtuk vállalni a hit- és erkölcsoktatását**. Ebben az esztendőben ezt a státuszt Sinkó Gábor Vilmos testvérünk töltötte be. Hálásak vagyunk Istennek az ő szolgálatáért.

A következő tanévtől kezdve Böjtös Attila eddigi sárbogárdi gyülekezeti munkatársat bízuk meg ezzel a szolgálattal. Böjtös Attila földrajz-angol szakos tanárként tizenhárom éven keresztül vezette a Sárbogárd - Sárszentmihályi Evangélikus Egyházközséget, több gyülekezeti, egyházmegyei találkozón hallhattuk őt, volt az egyházmegye missziói előadója is. Felesége Fűke Veronika egyházzenész, karvezető. Három fiúgyermekük van. Imádkozunk a Lélek ajándékáért, hogy közöttünk végzett munkája nyomán sok család ismerje meg Krisztus hatalmát, szeretetének erejét.

Böjtös Attila és családja a **Távírda utcai gyülekezeti szolgálati lakásban** fog élni. Az a lakás azonban jelentős felújításra szorul. Ezért kérjük testvéreink **áldozatkészségét**, amely lehetővé teheti ezt a felújítást. Anyagi áldozatunk gyermekeink hittan-tanulását, gyülekeztünk fejlődését segíti. Így ajánljuk ezt az ügyet a gyülekezet figyelmébe. A felújításhoz, fűtés korszerűsítéshez anyagi támogatást kapunk egyházmegyénktől, ám azon felül közel **egymillió forintot** kell hozzátennünk.

A 2015-16. tanévben is **minden iskolába** igyekszünk eljutni, ahol hit- és erkölcsoktatást igényelnek a szülők. Ugyanakkor a **gyülekezeti hitoktatást** megőrizzük, szerdánként iskolaidő után, 16,30-tól várjuk a gyermekeket és szüleiket. A **konfirmációs felkészítés** ugyanebben az időben, a kötelező hit- és erkölcsoktatás órák mellett folyik.

Az iskolai hitoktatást szeretnénk azzal is megerősíteni, hogy több családossal tartunk a gyülekezetben. Családi istentiszteletek, hittantábor, családi napok segítik azt, hogy a külön iskolában tanuló gyermekek és családjaik egymást megismerjék, és egymás hitéből épülve erősödjenek.

Ezekben a napokban várjuk az iskolák visszajelzését a hit- és erkölcsoktatásra jelentkezőkről.

A Szentlélek adjon bölcsességet a szülőknek, hogy a keresztségben vállalt küldetésüket betöltsék!

Hittantábor Nagyvelegen 2015. június 28 – július 4.

Mi is a hittantábor?

A hittantáborokat azért kezdtük szervezni közel harminc évvel ezelőtt, hogy a gyermekek nyári ellátásához segítséget nyújtsunk a szülőknek, és közben tartalmas időtöltést biztosítsunk az 5-15 éves korosztálynak.

Minden nap délelőtt korosztályos csoportokban ismerkedünk a Biblia történeteivel; hitünk és életünk kérdéseire keresünk választ.

Délután kézműves foglalkozások, sport és közösségi játékok töltik ki az időt.

Napi négyszeri étkezéssel erősítjük testünket.

Helyszín: A hittantábor helyszíne a Nagyvelegi Egyházközség tulajdonában lévő Grünfeld Pál Evangélikus Vendégház

(mi úgy mondjuk: **kastély**). A kastélyt az előző évben újították fel. Ott hálószoba található benne kb. harminc fő számára. Hatalmas udvarán lehetőség nyílik sátorozásra is. A jelentkezők közül senkit sem szeretnénk elutasítani, ezért elsősorban a felsősöket kérjük, hogy aki teheti, vállalja a sátorozás lehetőségét. A szobai ágyak elosztásánál az életkort vesszük figyelembe.

Költségek: A tábor várható költsége teljes ellátással és szállással 16.000 Ft/ fő. Akinek sok ez az összeg, bizalommal forduljon a gyülekezet Egymásért Élő Alapítványához. Aki pedig teheti, többet is felajánlhat.

Kell hozni:

- hálósák vagy más takaró, lepedő, kispárna
- sátor + kiegészítők
- első estére hideg élelem
- szívesen fogadunk tartós élelmiszert (pl. lekvár, méz)
- kellő mennyiségű kényelmes ruházat (számítva hidegebb, esős időre is)

- papucs vagy benti cipő
- tisztálkodó felszerelés
- tolltartó, jegyzetfüzet
- zseblámpa

Lehet hozni:

- Biblia, kisebb hangszer, bicska, közösségi játékok
- zsebpénz – naponta legfeljebb 300 Ft
- mobiltelefon – csak a szülővel való kapcsolattartás céljából

Szükségtelen hozni:

- ünneplő ruha
- „zenedobozok”
- értékes tárgyak

Időpont: 2015. június 28-án, vasárnap délután 5 órától várjuk az érkezőket.

A tábor élménybeszámolóval zárjuk 2015. július 4-én, szombaton 10,30 órakor.

Erre szeretettel várjuk a szülőket.

Utazás: Az utazás egyénileg történik. Nagyveleg nehezen közelíthető meg autóbusszal. Kérjük, hogy akinek kocsijában marad még üres hely, jelezze a lelkesítő hivatalban, hogy segíthessünk azoknak, akiknek nincs autójuk.

A hazaút megszervezéséhez is kérjük a családok egymás iránti figyelmességét.

„Csurgói szeglet”

Az idei évtől lehetőséget kaptunk a Székesfehérvári Hírmondóban való szereplésre. Kaptunk egy rovatot **Csurgói szeglet** címmel, ahol évente 4 alkalommal, akár hosszabb hangvételű írással szólhatunk gyülekezeti tagjainkhoz és a fehérvári olvasókhoz is. Nagyon örömteli hír ez, hiszen mint leányegyház érezhetjük anyaegyházunk felkaroló támogatását és a két gyülekezet összetartozását. Reményeink szerint bemutatjuk a presbitereinket, életképeket a gyülekezetünk életéből, híradást a programokról. Szeretettel várjuk az ötleteket is, ki miről olvasna szívesen. A cikk végén található elérhetőségre lehet küldeni ötleteket, írásokat.

Itt a tavasz és átköltöztünk a templomba. A húsvéti istentisztelet már nem a gyülekezeti teremben folyt. Sajnos a tél és az esők az épület északi oldalában kárt tettek és a helyiség fala is felszívta a vizet. Bencze András lelkész és a presbitereink nagy igyekezettel láttak neki a rendbetételnek. A falat lekaparták, glettelték és meszelték, így az ünnepre tisztán, szépen várta a híveket. Köszönjük szépen!

Az épület külső vízelvezető szivárgóját a nyáron, az Országos Egyház Ifjúsági osztályának tagjai egy nyári „SZÉPÍTŐTÁBOR” keretében rendbe teszik és így reméljük, hogy sok-sok éven át nem lesz vele semmi gond.

A tábor június végén kezdődik és július elején ér véget. Ide is szeretettel várjuk diákok, ifjak jelentkezését.

A lelkészlakás, mely már néhány éve vendégházként működik elérte azt az állapotát, amikor felújításra szorul. Pályáztunk a Megyei Gazdasági Bizottságnál az épület szigetelésére és a kisebbik szoba teljes felújítására. Örömmel tudatom, hogy a pályázatunk sikeres volt, a kért összeget megkapjuk kb. május végén. Ebből a beruházásból a vizes falakat és a padozatot szigeteltetjük, a kisháló padlója laminált parkettát kap, kimeszeltetjük és mázoltatunk. Ha jól gazdálkodunk, akkor a ház külső festését is fel tudjuk frissíteni. A kért és kapott összeggel 2015. december 30-ig kívánunk elszámolni. Elképzeléseink szerint a munkálatokat lépcsőzetesen végezzük, hogy a közben nálunk szállást kereső csoportokat, vendégeket ne kelljen elküldenünk.

Szeretném megköszönni a gyülekezeti tagoknak a 2014. évi egyházfenntartói járulékokat. Azt gondolom, hogy jó döntést hozott a presbitérium 3 éve, mikor megszüntette az egységes megajánlás díját. Akkor 3000 Ft volt a nyugdíjasok éves díja és 5000 Ft a felnőtt dolgozóké, illetve 6000 Ft a családi (ahol kisgyermek is van) egyházfenntartói járulék. Azt tapasztaltuk, hogy a családok egy része a megajánlás felül adakoztak, illetve több tagunk, aki eddig nem fizetett, mert soknak találta az összeget, kisebb összeggel újra hozzájárult a fenntartáshoz és újra egyháztaggá vált.

Az egyház támogatása továbbra is lelkiismereti kérdés. Az egyháztagság feltétele, hogy lelki vagy anyagi hozzájárulásunkkal támogassuk az egyházközséget.

Tehát bármely csekély összegű adománnyal, egyházfenntartói járulékkal, perselypénzzel vagy épp megjelenésünkkel, munkánkkal segítsük a közösségünket!!!

A pénzbeli hozzájárulások munkával is megválthatók. A tavalyi évtől a személyes befizetés helyett a csekkes módo-

zatot vezettük be. Ez marad az idei évben is.

Elérhetőségeink

Levélcím:

**Fehérvárcsurgói Evangélikus Leányegyházközség
8052 Fehérvárcsurgó, Petőfi utca 5.**

Tel: 22/426-389; 30/264 70 16

Email: evangelikus.fehervarcsurgo@gmail.com

(ide várjuk az ötleteket)

Honlap: <http://evangelikus.byethost12.com>

Istentisztelet: Minden vasárnap 9:00 órakor a templomban

Szabó Attiláné
fehérvárcsurgói presbiter

Szépítőtábor Fehérvárcsurgó 2015. június 29 - 2015. július 4.

Legyünk együtt- tegyünk együtt!

14 és 20 éves kor közötti fiatalok, jelentkezését várjuk a Gyülekezeti és Missziói Osztály szervezésében megrendezésre kerülő egyhetes "szépítőtáborba". Elhelyezés a gyülekezet által biztosított közösségi szálláson, napi háromszori étkezéssel.

Résztvételi díj: mindössze 3000 Ft az egész hétre!

Jelentkezés május 31.

információ: a gyulmisz@lutheran.hu címen

Tervezett program:

Sok kirándulás a természeti szépségekben és látnivalókban gazdag, a "Bakony gyöngyszemének" nevezett Gajavölgyben

Közösségi játékok

Áhítatok

Napi egy-két órás közösen végzett könnyű fizikai munkával az evangélikus templom külső lábazata melletti kavicsgyűléstől a kavics ki és visszatermelése, a lábazat szigetelésének megerősítése.

Szeretettel várjuk lelkes, kirándulni szerető, a szebb és élhetőbb környezetért, egy kicsiny gyülekezet megsegítéséért tenni kész fiatal jelentkezőket!

Megyünk együtt?

Egyházmegyei Ifjúsági tábor Csákvár 2015. július 26 – augusztus 1.

Az 51. évforduló alkalmából visszatérünk a gyökerekhez. A múlt század közepén valahol Csákvár határában, egy bozotos mező közepén született meg az az ifjúsági kezdeményezés, amit ma Nagytábor néven ismerünk. De nem csak történelmi gyökereket kutatunk ezen a héten, hanem jövőnk hitünk forrásához, a ma is élő és mindig aktuális Jézus Krisztushoz is. A hét jelmondata idei évünk "vezéréneké" kezdő sora: "Úgy fogadd be a testvért, Mint Krisztus tégedet!" (EÉ 474.)

„Egyházfi dolga”

2015. március 28-án Pusztavámon a gyülekezeti házban Dr. Hafenschner Károly lelkész Úr, aki a Magyarországi Evangélikus Egyház Zsinatának lelkészi elnöke, tartott előadást fenti címmel a Fejér-Komárom Egyházmegye gyülekezetei résztvevőinek.

Számos gyülekezet között a fehérvári gyülekezetet kilenc fővel képviseltük. Ott volt a Takács család négy fővel, Varga Ferencné Irma, Koczur Klári, Menyhátrné Zsuzsi, és az Emmer házaspár.

Az előadás előtt Pusztavám fiatal lelkésze Ribárszki Ákos tartott áhítatot. Lelkész Úr előadásából megtudtuk, hogy az egyházfi az a személy (személyek), aki a templom jó rendjét, elsősorban az Istentisztelet tárgyi feltételeit biztosítja.

Az elnevezés több feladatkört takar, ezért nevezhetik őket gondnoknak, sekrestyésnek, oltárdíszítőnek, harangozónak is. Ezek közül főként az Istentisztelet előkészítése, az oltár körüli munkák kaptak nagyobb hangsúlyt.

Mint megtudtuk ezt a feladatot számos gyülekezetben egy személy végzi és mint érdekesség lett megemlítve, hogy a fehérvári gyülekezetben ez egy csoport munkája, ahol havonként meghatározott rendszerességgel kerül sorra egy páros, vagy család.

Sok ismerethez jutottunk az oltár terítőinek jelentése, gertyáinak, virágdíszítésének, kegytárgyainak, az Úrvacsorai eszközök anyagának, helyének tekintetében.

Lelkész Úr hangsúlyozta a természetes anyagoknak a fontosságát. A művirágok mellőzését kérte. Elsősorban vágott virágot javasol, esetenként lehet cserepes is, de mindenképpen fehér színű, valamilyen zölddel lazítva.

Ő még a viaszgyertya használatát is kíváncsún tartaná. E körül vita is volt, mert a viasz használatáról sokaknak az volt a véleménye, hogy az elferdülhet, csöpögésével az oltárterítőt veszélyeztetné. Kiderült, a gyülekezetekben többnyire mindenhol parafin gyertya van, de például nálunk az oltáron, pontosan a terítő kímélése miatt, gyertya formájú külsőbe rejtett gázlámpa ég.

Én, mint kezdő oltárdíszítő nagyon sokat tanultam az előadásból. Számos új ismeret mellett találkozhattam azzal is, hogy az „egyházfi” munkája gyülekezetenként milyen eltérő is lehet.

Külön meg kell említeni azt a szívélyes fogadtatást és vendéglátást, amiben a Pusztavámi Gyülekezet részesített minket. Eta néni, a gondnok, saját, házi sütésű pogácsájával, üdítővel és kávéval kínált mindenkit. Az előadás után az Ő vezetésével megtekintettük a templombelsőt, ismertette a templom és a gyülekezet múltját, egyes berendezéseinek történetét.

Összességében nagyon hasznosnak és felemelőnek tartottam az együttlétet. Az ismeretek miatt is és azért, mert együtt lehettünk egyházmegyénk több gyülekezetéből való testvérrel.

Erős vár a mi Istenünk!

Emmer Károlyné Ibolya

Testvérgyülekezeti találkozás

„...egy a ti Mesteretek, a Krisztus; ti pedig mindnyájan testvérek vagytok.”

(Máté 23,8)

A fenti ige ismeretében valljuk, hogy akiknek Krisztus a Mestere, azok testvérek, éljenek a világ bármely pontján. Ezt fejezi ki a testvérgyülekezet megnevezés is. Ilyen szoros testvérgyülekezeti kapcsolat alakult ki a finn Kemi város evangélikus gyülekezete és a mi székesfehérvári gyülekezetünk között.

Ez a kapcsolat tizenöt évre nyúlik vissza, és már kialakult a „rendje”. Két évente látogatjuk egymást. Egyik alkalommal Ők jönnek, majd mi megyünk. Ebben az évben a kemi gyülekezet jön Székesfehérvárra. Augusztus 7-11. tartózkodnak itt.

Szervezés alatt áll a program. Szombaton (aug. 8-án) Pannónhalmára az Apátságba és Győrbe, az evangélikus püspökségre látogatunk. Vasárnap, a már tradícióvá vált dél-előtti istentisztelet, utána ebéd családoknál, délután program az ebédeltető családokkal. Este fogadás a gyülekezeti házban.

Hétfőn délután, a délelőtti vásárlást követően, Csákváron találkozunk Mészáros Tamás kerületi felügyelőnk „birtokán”. Itt lesz alkalom a két baráti kör (magyar, finn) találkozására is.

Ezen programok szervezése folyamatban van. A Kemiből érkező 28 fős csapatnak van szállása, a Szent Gellért szállóban, illetve családoknál. Egyetlen dologhoz kérünk segítséget a gyülekezettől, ez pedig a vasárnapi ebédeltetés. Biztosan mindenki emlékezik, hogy ez minden alkalommal családoknál történt. Most is szeretnénk, hogy az istentisztelet után meghitt családi körben folytatódna programjuk. Ehhez kérünk még a gyülekezettől segítséget.

Vannak már jelentkezők, de még szükség van pár család vendégszeretetére.

Kérünk mindenkit, akinek lehetősége van jelezze!

Isten segítségével, testvéreink együttműködésében bízva reméljük, hogy ez a találkozás is kedves emlék marad finn testvéreink számára.

Prépost Károlyné, Judit

Szállt az ének Szombathelyen....

Egyházkerületi Kórustalálkozó 2015. május 9.

Gyülekezetünk énekkara meghívást kapott a 13. egyházkerületi kórustalálkozóra. Szombaton szép nyári időben, egy „helyes kisbusszal” felkerekedtünk az énekkar tagjai és hárman kísérek. Buszunk falta a kilométereket és a déli harangszóra már Szombathelyen voltunk. A Szombathelyi Gyülekezet tagjai kedvesen fogadtak minket. Karcsi bácsi, Fehér Károly nyugalmazott lelkészünk házigazdaként kalauzolt bennünket, hiszen ő 15 évig szolgált az itteni gyülekezetben. Megmutatta ennek a szép templomnak az érdekességeit, az adományba kapott kis oltárt.

A templom eklektikus jellegű, de a gótikus jegyek is felismerhetők benne. 1895-ben volt az alapkövetétel és alig több mint egy év elteltével elkészült. Az oltárképet Baditz Ottó alkotta, Krisztus urunkat ábrázolja a Gecsemáné-kertben. A kép érdekessége, hogy előbb elkészült mint a templom. A templom falain szépen festett motívumok szaladnak fel a boltív csúcsáig. Az egyik boltíven „ERŐS VÁRUNK NEKÜNK AZ ISTEN:” látható. Ó milyen igaz ez, mindenhol a szemünk előtt ezt kellene látnunk!! A templomban kórusunk próbált, majd a szeretetotthonban elfogyasztott finom ebéd után a közös énekkar tartott próbát.

15 órakor kezdődött a Kórustalálkozó. A Szombathelyi Gyülekezet Lelkészsasszonya köszöntötte a résztvevőket a 98. zsoltár szavaival: „Énekeljete az Úrnak új éneket, mert csodákat tett! Szabadulást szerzett jobbjá, az ő szent karja.” A 42.számú énekünkkel folytatódott az alkalom. Ezután Sztruhár András egyházkerületi zenei felelős köszöntése hangzott el. Elmondta, a kórustalálkozók eredeti célja, hogy ezek az alkalmak közelebb hozzák egymáshoz a gyülekezeteinket. A találkozáson hat gyülekezeti kórus szerepelt.

Az alábbi sorrendben énekeltek a kórusok:

1. Székesfehérvári Gyülekezet kórusa
2. Mosonmagyaróvári Gyülekezet kórusa
3. Répcelaki Gyülekezet kórusa
4. Kőszegi Gyülekezet kórusa
5. Komáromi Gyülekezet kórusa
6. Győr-Nádorvárosi Gyülekezet kórusa.

A negyedik kórus fellépése után Szemerei János püspök úr rövid áhítatot tartott. A kórusok szereplése után, az összes résztvevő kórus közösen énekelt 3 művet. A kb. 70-80 ember hangja csodálatosan szárnyalva töltötte be a templomot.

Mint hallgatója és szemlélője a találkozóknak, nagyon sokat adott nekem ez az alkalom. Természetesen elfogult vagyok, mert a mi énekkarunk tetszett a legjobban. A kórusok tagjai nagyon lelkesek voltak, pedig jórészt az idősebb korosztályból kerültek ki. Nagyon sok munka, idő, energia, odaadás kellett ahhoz, hogy ezeket a nehéz műveket így előadhassák.

Minden elismerésem a karvezetőknek, hiszen zömében amatőr, énekelni szerető embereket fognak össze és csodálatos eredménynek lehettünk tanúi. Ahogy Püspök Úr is fogalmazott „az Isten szolgálatába szegődnek a hangok...”

A kórustalálkozó befejezéseként Szemerei püspök úr emléklapokat adott át a kórusvezetőknek. A helyi gyülekezet szeretetvendégségre hívta meg a résztvevőket, amelyet ezúton is megköszönünk.

Jó hangulatban indultunk hazafelé, és útközben kedves, szép evangélikus énekeinkkel múltattuk az időt.

Köszönöm a szép élményt, amelyben részesülhettem.

„ERŐS VÁRUNK NEKÜNK AZ ISTEN.”

Pirka Lajosné

Sík Sándor: Te Deum

*Téged Isten dicsérlek
és hálát adok mindenért.*

*Hogy megvolt mindig a mindennapim
és nem gyűjtöttem másnapra valót,
hála legyen.*

*Hogy mindig jutott két garasom adni,
és magamnak nem kellett kéregetnem,
hála legyen.*

*Hogy értenem adatott másokat,
és nem kellett sírnom, hogy megértsenek,
hála legyen.*

*Hogy a sírókkal sírni jól esett,
és nem nevettem minden nevetővel,
hála legyen.*

*Hogy megmutattál mindent, ami szép
és megmutattál mindent, ami rút,
hála legyen.*

*Hogy boldoggá tett minden, ami szép
és ami rút, nem tett boldogtalanná,
hála legyen.*

*Hogy sohasem féltem a szeretettől
és szerethettem, akik nem szerettek,
hála legyen.*

*Hogy akik szerettek, szépen szerettek,
és hogy nem kellett nem szépen szeretnem,
hála legyen.*

*Hogy amim nem volt, nem kívántam,
és sohasem volt elég, aki voltam,
hála legyen.*

*Hogy ember lehettem akkor is,
mikor az emberek nem akartak emberek lenni,
hála legyen.*

*Hogy megtarthattam a hitet,
és megfuthattam a kicsik futását,
és futva futhatok az Érkező elé,
s tán nem kell a városba mennem
a lámpásomba olajért,
hála legyen!*

*Hogy tegnap azt mondhattam: úgy legyen!
és ma is kiálthatom: úgy legyen!
és holnap és holnapután és azután is
akarom énekelni: úgy legyen! -
hála legyen, Uram!
hála legyen!*

Luther útján

Hitmélyítő utazás Németországban

Évek óta szerettem volna olyan utazáson részt venni, ami bejárja azokat a helyeket, ahova a reformátor is eljutott, ugyanakkor több, mint egy szimpla világi turistaút. Felfedeztem az Evangélikus Életben egy hirdetést, felhívtam a szervezőket és tudtam, hogy ez lesz az én utam.

A csoportban hat lelkész volt és öt felekezetnek tagjai.

A katolikus Ausztrián utaztunk át, először Melkben álltunk meg. A bencés apátság és templom barokk szépsége, hosszu és gazdag történelme lenyűgöző volt. Salzburg mellett Gollingban volt az első szállás. Ezt a helyet páratlanul szép, misztikus vízesése tette felejthetlenné, valamint a havas tetejű hegyek karéja. A következő nap első állomása Németországban Altötting kisvárosa, katolikus zarándokhely. Híressé a Németországban egyetlen épen maradt panorámaképe tette, címe 'Golgota'.

Délután következett Augsburg, ahol Luther többször is megfordult. 1518-ban ide rendeli a pápát képviselő Cajetan bíboros. Luther vitára készül, nem engedik szóhoz jutni. Láttuk a Dómot, a Szent Anna templomot, ahol a kiállítás egy termet szentel a híres jelenetnek. A falat betöltő festményen ül a pápai követ és előtte áll vádlotként Luther. Egy üres trónszék képviseli a pápát, rávetítve a szó 'Revoco'-visszavonom, ami végül is nem hangzik el Luther szájából. Megnéztük azt a helyet is, ahol 1530-ban birodalmi gyűlést tartottak és ahol Melancton felolvasta az Agostina confessio-t, az Ágostai Hitvallás pontjait. Augsburgot még Európa első, Fugger Jakab által 1510 táján építtetett szociális lakóparkja is nevezetessé teszi.

A harmadik napon Wartburg várával kezdtük. Luthert az 1521-es worms-i birodalmi gyűlésen a császár kiközösíti, a pápa kiátkozza. Élete veszélyben van és Szász Frigyes választófejedelem látszólag elrabolva, György lovag néven menedéket nyújt neki Wartburg várában. Kb. tíz hónapot tölt itt. Lefordítja három hónap alatt az újszövetséget, majd a Bibliát német nyelvre. Láttuk a puritán berendezésű cellát, a kis faszállal, karosszékkal, cserépkályhával. A várat Thüringiai vagy Árpád-házi Szent Erzsébet személye is híressé teszi, egy termet az ő életét és legendáját bemutató festmények borítanak.

Következett Eisenach. Luther itt tanult 12-16 éves kora között, a ház, ahol lakott éppen felújítás alatt van. A Luther kiállítást egy másik épületben nézhettük meg. A csalódott látogatókat a 'Bigger-Better-Luther-2017' üzenettel próbálják kárpótolni. De itt született J.S. Bach is, akinek a szülőháza múzeum. Fiatal zenészek korabeli hangszereken adtak rövid hangversenyt, nagy örömről.

A negyedik napon Eisleben következett. Megnéztük a házat, ahol született, a vele egybeépített modern múzeumot. Megismerkedtünk a Luther család eredetével, a család történetével. Luther apja bányászból vállalkozó lett szorgalmának és szerencséjének köszönhetően. Azért taníttatta fiát, hogy a jogi végzettséget szerezzon, ami feltétele volt a városi hivatali állásnak és karriernek. Ezért volt nagy csalódás számára, amikor a fiú bejelentette, hogy szerzetes lesz. Luther írásaiban sokat foglalkozik az apjával való kapcsolatával. Voltunk a

Szent Péter és Pál templomban, ahol keresztelték 1486. november 11-én, Márton napján, egy nappal a születése után. Láttuk a keresztelő kápolnát, meghallgattuk, milyen nagy jelentőséget tulajdonított Luther a keresztségnek. A templomban láthattunk egy modern bemelegítő medencét is.

Ezután a Szent András templom következett, Luther 1546. februárjában itt prédikált utoljára és itt is ravatalozták föl halála után. Békíteni jött ide két vitába keveredett gróft, az úton megfázott, beteg lett. A templommal átellenben van a ház, ahol lakott és ahol meghalt. A múzeum-ház bemutatja a szobát, a berendezést, ahol utolsó óráit töltötte két fiától és kíséretől körülvéve. Megbékélve, félelem nélkül halt meg. Bemutatták a faragott ravatalozót is, amivel szállították.

Délután Wittenberg következett. Eddig is tapasztaltuk, hogy a közelgő évforduló miatt szinte minden, a reformációval kapcsolatos helyet felújítanak, hát ez fokozottan érvényes volt Wittenbergre.

A Fekete kolostorral kezdtük, ahol Bora Katalin bronzalakja sietett át az udvaron, virágzó tulipánfa árnyékában. A kolostor épületét bölcse Frigyes adja a Luther családnak, itt él, dolgozik, születnek a gyerekei, jönnek a látogatói, Bora Katalin itt működteti a családi gazdaságot, a sörfőzdét, kosztos diákokat. Átsétáltunk a valamikori Luther ház terméin, a híres Luther szobán, ahol az 'asztali beszélgetések' elhangzottak és ahova olyan hírességek is ellátogattak, mint Nagy Péter orosz cár.

Végigsétálunk az egyetemváros főutcáján, pár házzal arrébb a munkatárs-szellemi társ Melancton házat látogatjuk meg, még arrébb a Cranach-ház látható. Lucas Cranach csodálójá volt Luthernek és ahova lehetett követte és megörököltte. A legismertebb Luther ábrázolások is tőle származnak. Az utca házainak falain kis táblák mutatják azon hírességek neveit, akik bármilyen okból megfordultak Wittenbergben, pl. Nagy Péter orosz cár, Giordano Bruno tudós-szerzetes, XII. Károly svéd uralkodó, Dévai Bíró Mátyás magyar reformátor. A Városháza előtti téren Luther és Melancton emlékművei patinás hangulatot árasztanak.

Az utca végén magasodik a híres Vártemplom, aminek a kapujára Luther Márton ágostonrendi szerzetes kifüggesztette 95 pontját 1517. október 31-én és ezzel egy előre nem látott mozgalmat indított el. A templom a teljes kívül-belül renoválás állapotában, becsomagolva várta a látogatókat, egyedül a kaput hagyták szabadon. Próbáltam elképzelni a jelenetet, amint egy dühös fiatal szerzetes lobogó csuhában, csattogó szandálban sebesen haladva átvág a tömegen és kiszögezi a papírokat a kapura és elindítja a lavinát. Csoportunk odaállt a kapu elé és elénekeltük az 'Erős vár a mi Istenünk' című éneket.

A rengeteg látnivaló mellett a reggeli-esti áhítatok, a sok bizonyágtétel, a lelkészek folyamatos teológiai kiegészítései, magyarázatai még gazdagították és teljesebbé tették az utat, ami így lett valóban zarándoklat és hitmélyítő út.

2015. április

Mészáros Magdolna
presbiter

**EVANGÉLIKUS
EGYHÁZKÖZSÉG
SZÉKESFEHÉRVÁR**

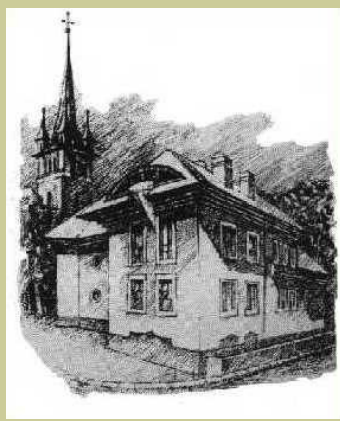
8000 Székesfehérvár
Szekfü Gy. u. 1.

Tel.: (22) 506-677
Fax: (22) 506-678

Mobil: (06) 20 824 3300
E-mail: szfvar@lutheran.hu
Honlap:
<http://szekesfehervar.lutheran.hu>

Bencze András lelkész
Mobil: (06) 20 824 3301
E-mail:
bencze.andras@lutheran.hu

Facebook oldal:
<https://www.facebook.com/SzekesfehervariEvangelikusEgyhazkozseg>

Szeretettel kérjük, támogassa adója 1%-ával egyházunkat és alapítványunkat!

Magyarországi Evangélikus Egyház Technikai száma: 0035

„Egymásért Élni” Alapítvány adószáma: 18480067-1-07

Alapítványunk bankszámlaszáma: 10200232-29375211

ALKALMAK

Május 24. Pünkösd vasárnap 9 h Fehérvárcsurgó Istentisztelet
9 h Gárdony Istentisztelet
10,30 h Székesfehérvár Istentisztelet
16 h Sározd Istentisztelet

Május 25. Pünkösd hétfő 9 h Pusztavám Egyházmegyei gyülekezeti találkozó
Részletek a lelkési hivatalban
10,30 h Székesfehérvár Istentisztelet

Június 1. hétfő 15 h Pusztaszabolcs Bibliaóra Jónás Gáborék otthonában

Június 6. szombat 16 h Székesfehérvár Konfirmációi vizsga

Június 7. vasárnap 10,30 h Székesfehérvár Konfirmációi istentisztelet

Június 14. vasárnap 9 h Fehérvárcsurgó Tanévzáró istentisztelet
10,30 h Székesfehérvár Tanévzáró istentisztelet

Június 20. szombat 17 h egyházzene áhítat. Zenével szolgál: Nagy-Rumy Mariann hárfán és Kapi Judit fuvalán. Igét hirdet Nagy Gábor sűri lelkész

Június 28 - július 4. vasárnap - szombat Nagyveleg Hittanos tábor
Lásd a külön meghívót!

Június 29 - július 4. hétfő - szombat Fehérvárcsurgó Szépítőtábor
Lásd a külön meghívót!

Július 26 - augusztus 1. vasárnap - szombat Csákvár Ifjúsági tábor
Lásd a külön meghívót!

Augusztus 7 – 11. péntek - kedd Székesfehérvár Finn vendégek fogadása
Vasárnap 18 h ünnepi est vendégeink tiszteletére

Szeptember 6. vasárnap 9 h Fehérvárcsurgó Tanévnyitó istentisztelet
10,30 h Székesfehérvár Tanévnyitó istentisztelet

Szeptember 26. szombat Nemescső Egyházkerületi artikuláris nap
Részleteket később teszünk közzé.